DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr 10. | Katowice, dnia 12 sierpnia 1938 r. | Rok VI.

TREŚĆ:

POCZTA.

89.

Sprzedaż znaczków pocztowych.

W mało ważnych sprawach tyczących się sprzedaży znaczków pocztowych przez sprzedawców wyrobów tytoniowych nie należy zwracać się do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

W związku z postanowieniami pkt. 2 Instrukcji o sprzedaży za prowizją znaczków pocztowych i druków płatnych (Dz. Urz. M. P. i T. № 4 z 1938 r. poz. 12) poszczególne jednostki eksploatacyjne zwracają się często do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z prośbą o informacje w drobnych sprawach, dotyczących obowiązkowej sprzedaży znaczków pocztowych przez sprzedawców wyrobów tytoniowych.

Uważając postępowanie takie za niewłaściwe — Ministerstwo Poczt i Telegrafów wyjaśnia — że jednostki eksploatacyjne powinny w razie potrzeby korzystać w powyższych sprawach przede wszystkim z informacyj lokalnych, a w razie wątpliwości — zwracać się o rozstrzygnięcie do Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów.

№ PP. 2011 z dnia 25 czerwca 1937 r.

90.

Terminy protestowania weksli.

Protest z powodu niezapłacenia wekslu powinien być dokonany i sporządzony w jednym z dwóch dni powszednich, następujących po dniu płatności.

Wobec zaszłych w tut. Okręgu wypadków dokonania i sporządzenia protestów w dniu płatności wekslu, przypomina Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów okólnik № P. W. 120/47 z dnia 14.XII 1936 r. ogłoszony w Dz. Urz. M. P. i T. № 29 z 1936 r. str. 349, oraz zwraca uwagę na art. 44 ustawy z dnia 28.IV 1936 r. — Prawo wekslowe (Dz. Urz. M. P. i T. № 29 z 1936 r. poz. 57), wedle którego protest z powodu niezapłacenia wekslu, powinien być dokonany i sporządzony w jednym z dwóch dni powszednich, następujących po dniu płatności.

Protest sporządzony w samym dniu płatności jest nieważny i pociąga za sobą odpowiedzialność p.p. „P.P.T.i T." za powstałą szkodę.

Jednocześnie zwraca się uwagę na rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 27.VI 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów o sporządzaniu przez urzędy i agencje p. t. protestów wek-

sli (Dz. Urz. M. P. i T. № 15 z 1936 r. poz. 33) zmienione rozporządzeniem z dnia 24.III 1937 r. (Dz. Urz. M. P. i T. № 7 z 1937 r. poz. 15) według którego urzędy i agencje p. t. sporządzają protesty weksli wystawionych na sumę nie przewyższającą 2000.— zł.

Jedynie urzędy wymienione w załączniku do rozporządzenia z dnia 24.III 1937 r. (Dz. Urz. M. P. i T. № 7 z 1937 r. poz. 15) sporządzają protesty z powodu niezapłacenia weksli bez ograniczenia sumy.

Placówki p. t. winny stosować się ściśle do przytoczonych zarządzeń — pod rygorem odpowiedzialności służbowej i materialnej za szkody powstałe wskutek wadliwego sporządzenia protestów.

№ PRP. 40 z dnia 6 sierpnia 1938 r.

91.

Usterki przy formowaniu i otwieraniu odsyłek, oraz mylne kierowanie przesyłek.

Organa inspekcyjne Dyrekcji Okręgu stwierdziły, że w niektórych placówkach pocztowych formowanie i odbieranie odsyłek odbywa się bez współudziału świadka, a również dokumenty przewozowe nie są podpisywane przez dwóch pracowników.

Ponieważ tego rodzaju nieprawidłowości i przeoczenia wnoszą zamęt do całego toku postępowania z odsyłkami, a ponadto łączą się z odpowiedzialnością materialną pracowników — przeto zwraca się ponownie uwagę na konieczność przestrzegania przepisów pocztowych, zawartych w II. P. 8 § 17 pkt. 4 i § 33 pkt. 2.

Ze sprawozdań inspektorskich wynika również, że urzędy nie zwracają dostatecznej uwagi na częste stosunkowo wypadki mylnego kierowania przesyłek.

Pod tym względem przypomina się urzędom o wytycznych, zalecających — o ile możności — zatrudnianie w rozdzielniach listowych i pocztach ruchomych pracowników specjalnie w tym dziale służby wyszkolonych — jak również przypomina się o obowiązku rygorystycznego stosowania przepisów z II. P. 8 § 15, A, pkt. 20 i § 36 pkt. 6 — a nakazujących zawiadamiać placówki o niewłaściwie skierowanych przez nie przesyłkach, znalezionych w wiązankach listowych, oraz zawiadamiać Dyrekcję Okręgu w wypadkach zbyt często powtarzających się omyłek.

Poleca się urzędom i agencjom zwrócić baczną uwagę na przestrzeganie podanych przepisów tak, aby wytknięte niedomagania zostały zredukowane do jak najmniejszego odsetka.

№ PKm. 200 z dnia 8 lipca 1938 r.

92.

Usterki w kierowaniu przesyłek.

Mylne kierowanie przesyłek do miejscowości o podobnych nazwach.

W ostatnich czasach zdarzają się coraz częściej wypadki, że pracownicy zatrudnieni w rozdzielniach listowych względnie ambulansach mylnie kierują materiał listowy, w szczególności do miejscowości o podobnych nazwach, jak np.: Bieruń Stary — Bieruń Nowy, Łagiewniki Śląskie — Łagiewniki Krakowskie, Bystra k. Jordanowa — Bystra (na Śląsku), Kaczyce (ag. Pogwizdów) — Kosice w Czechosłowacji.

Podobne wypadki niestarannego odczytywania adresów powodują opóźnienie w doręczaniu korespondencji i zażalenia ze strony klienteli, co podkopuje zaufanie do państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Pp. Naczelnicy urzędów zechcą zwrócić uwagę podległym pracownikom na konieczność starannego wykonywania obowiązków służbowych tak, by podobne wypadki nie powtórzyły się więcej.

№ PKm. 203 z dnia 22 lipca 1938 r.

TELEGRAF i TELEFON.

93.

Telegramy na rachunek gwarancyjny.

W obrocie między Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej, Argentyną i Brazylią, wyłącznie na drodze Radio-Warszawa dopuszczane są telegramy na rachunek gwarancyjny.

A. Telegramy nadawane w Polsce

1) Nadawca, który życzy sobie nadawać telegramy na rachunek gwarancyjny winien po uprzednim uzyskaniu na to zgody odbiorcy, złożyć na piśmie w dowolnym urzędzie telegraficznym odpowiednie oświadczenie.

Oświadczenie to winno zawierać imię

i nazwisko (firmę) odbiorcy, jego adres telegraficzny (pełny lub skrócony), imię i nazwisko (firmę) nadawcy oraz jego miejsce zamieszkania (siedzibę).

2) Urząd telegraficzny informuje notą służbową urząd telekomunikacyjny w Warszawie o życzeniu nadawcy, komunikując dane poprzedniego ustępu.

3) Urząd telekomunikacyjny w Warszawie zwraca się z zapytaniem w formie noty służbowej, używając przyjętych skrótów międzynarodowych do Radiotraf Nev York, jeżeli chodzi o telegramy w obrocie ze Stanami Zjednoczonymi, do Transradio Buenos Aires dla telegramów w obrocie z Argentyną i T.M. Radiobras, jeżeli chodzi o telegramy w obrocie z Brazylią.

4) Gdy odbiorca zgodzi się na opłacanie telegramów od danego nadawcy, urząd telegraficzny, który przyjął zgłoszenie nadawcy, wystawia mu zaświadczenie uprawniające do nadawania kredytowanych telegramów, jednak tylko w tym urzędzie i adresowanych do wskazanego odbiorcy. Dla każdego adresu poszczególnych odbiorców należy uzyskać oddzielne zaświadczenie. Zaświadczenie to ważne jest do odwołania.

5) Przy nadawaniu telegramu na rachunek gwarancyjny opłat od nadawcy nie pobiera się, a w dzienniku przyjętych telegramów w kolumnie opłat wpisuje się uwagę „na rachunek gwarancyjny".

6) Wskazówki służbowej RP w telegramach nadawanych na rachunek gwarancyjny nie dopuszcza się.

7) Po upływie miesiąca kalendarzowego, najdalej dnia 10-go następnego miesiąca, urząd telegraficzny sporządza w dwóch egzemplarzach wykaz telegramów nadanych na rachunki gwarancyjne i jeden egzemplarz wykazu przesyła Izbie Kontroli Rachunkowej P. i T. Wykaz winien zawierać imię i nazwisko odbiorcy, jego adres telegraficzny (pełny lub skrócony), imię i nazwisko nadawcy, jego miejsce zamieszkania oraz datę, numer i rodzaj telegramu, ilość wyrazów i należność za każdy poszczególny telegram.

8) Izba Kontroli Rachunkowej P. i T. sprawdza nadesłane wykazy oraz zaliczenie należności i na podstawie tych wykazów sporządza w złotych polskich ogólny rachunek „R.P.T." należności za telegramy nadawane na rachunek gwarancyjny dla każdej relacji radiotelegraficznej oddzielnie, oraz po dwa egzemplarze rachunków poszczególnych w złotych polskich dla każdego odbiorcy oddzielnie. Ogólny rachunek wraz z poszczególnymi (w 2 egzempl.) rachunkami dla każdego odbiorcy przesyła łącznie z rachunkami miesięcznymi za wymianę radiotelegraficzną.

9) Na ogólnym rachunku (R.P.T.) za telegramy nadawane na rachunki gwarancyjne podaje się również sumę należności przeliczoną ze złotych polskich na franki złote, przy tym należnością we frankach złotych obciąża się towarzystwo. Jako kurs przeliczenia bierze się stosunek między średnim kursem miesięcznym złotego w dolarach i franka złotego w dolarach na giełdzie w Nev Yorku lub odpowiednio do relacji w pesach argentyńskich lub milrejsach brazylijskich na giełdach w Buenos Aires i Rio de Janeiro. Kursy przeliczenia będą komunikowane przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów Izbie Kontroli Rachunkowej P. i T. telegramem służbowym za każdy miesiąc obrachunkowy.

10) Salda należności z rachunków gwarancyjnych wchodzą do rachunku miesięcznego i podlegają likwidacji.

Telegramy na rachunek gwarancyjny mogą nadawać także osoby legitymujące się specjalnymi upoważnieniami, wydanymi w tym celu przez R.C.A. Communications w Nev Yorku, zawierającymi nazwisko posiadacza oraz nazwisko i dokładny adres odbiorcy, który zobowiązał się do pokrywania należności za tego rodzaju telegramy.

Do ważności upoważnienia konieczny jest podpis dyrektora trafiku: Rostron względnie jego zastępcy: Barsby, który umieszczony winien być na pierwszej stronie upoważnienia.

Upoważnienia te wydawane będą przeważnie podróżnym i turystom, którzy przy zwiedzaniu Polski będą mogli korzystać z bezpłatnego nadawania telegramów do: Stanów Zjednoczonych A.P., Kanady, Indyj Zachodnich, Ameryki Południowej i Środkowej i Wysp Hawajskich tylko via Radio - Warszawa.

Przy zgłoszeniu się posiadacza upoważnienia w urzędzie należy postępować zgodnie z przepisami punktów: 5, 6 i 7 niniejszego zarządzenia.

B. Telegramy odbierane w Polsce.

11) Urząd telekomunikacyjny w Warszawie po otrzymaniu zapytania ze strony wymienionych na wstępie krajów, przesyła je notą służbową do urzędu telegraficznego, bę-

dącego miejscem zamieszkania (siedzibą) odbiorcy w Polsce. Urząd telegraficzny zwraca się do niego z zapytaniem, czy zobowiązuje się opłacać telegramy, które będą nadchodziły do niego od nadawcy, wskazanego w nocie służbowej, a w razie wyrażenia zgody odbiera od niego pisemne zobowiązanie.

12) Odpowiedź komunikuje urzędowi telekomunikacyjnemu w Warszawie, który zawiadamia o niej kraj pochodzenia notą służbową, używając międzynarodowych skrótów.

13) Odbiorca nie może być osobą przebywającą tylko chwilowo w Polsce. W razie poważnych i uzasadnionych wątpliwości co do wypłacalności odbiorcy, urząd telegraficzny może zarządać od niego wpłacenia do depozytu urzędu kwoty do 50 zł, którą można zwrócić odbiorcy tylko po uprzednim ustaleniu w porozumieniu z urzędem telekomunikacyjnym w Warszawie, że od odbiorcy nie będą przypadały do uiszczenia żadne należności z tytułu rachunku gwarancyjnego.

14) Telegramy na rachunek gwarancyjny nie mają żadnych oznak w nagłówku, adresie lub treści.

15) Po upływie miesiąca kalendarzowego towarzystwa, biorące udział w wymianie telegramów na rachunek gwarancyjny prześlą Izbie Kontroli Rachunkowej P. i T. łącznie z rachunkami za wymianę radiotelegraficzną — rachunki poszczególne dla każdego odbiorcy oddzielnie w dwóch egzemplarzach wraz z odpowiednim wykazem. Rachunki te mogą opiewać na złote, jeżeli zaś będą wystawiane w walucie kraju pochodzenia, przelicza się je na złote według kursu, jaki dla każdego miesiąca obrachunkowego będzie komunikowany Izbie Kontroli Rachunkowej P. i T. przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów. Rachunki wystawione przez siebie dla poszczególnych nadawców przesyła Izba urzędom telegraficznym za pośrednictwem właściwej Dyrekcji dla zaikasowania wymienionych w nich kwot.

16) Wypłacone według rachunków kwoty wciąga się do dziennika przyjętych telegramów z zaznaczeniem w uwagach „z rachunku gwarancyjnego". Jeden egzemplarz rachunku zostawia się odbiorcy, drugi po odnotowaniu na nim wpłaty i pozycji wpisu dziennika przyjętych telegramów odsyła się Izbie Kontroli Rachunkowej Poczt i Telegrafów.

17) Ogólna należność z rachunku telegramów gwarancyjnych przeliczona na franki złote w sposób wskazany w punkcie 9) stanowi kredyt towarzystwa prowadzącego wymianę radiotelegraficzną i wchodzi do rachunku miesięcznego.

18) W wypadku rachunków kwartalnych sporządza się zestawienie rachunków miesięcznych i wyprowadza się saldo kwartalne.

Jednocześnie unieważnia się zarządzenie ogłoszone w Okólniku Dyr. Okr. P. i T. Nr 54 z 1936 r. poz. 321.

№ TE. 110 z dnia 26 lipca 1938 r.

94.
Doręczanie telegramów okolicznościowych XLT.

Celem ułatwienia manipulacji z doręczaniem telegramów okolicznościowych XLT — Dyrekcja poleca aby urzędy w tych wypadkach, gdy pod adresem jednej i tej samej osoby nadchodzą telegramy okolicznościowe po kilka sztuk, doręczały takie telegramy odbiorcy za pokwitowaniem na jednym druku Nr 1006 (pokwitowanie odbioru).

Przy sporządzaniu pokwitowania (druk Nr 1006) na kilka telegramów należy wpisać wszystkie numery tych telegramów oraz miejsca nadania w skrótach, a następnie oznaczyć liczbą ilość doręczanych telegramów.

№ TE. 110 dnia 2. VIII 1938 r.

95.
Skrócony adres telegraficzny „J. H. P.".

Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów wyjaśnia, że od Junackich Hufców Pracy nie należy żądać zarejestrowania skróconego adresu telegraficznego „J.H.P.". Skrót ten zarówno w adresie, jak i w treści telegramu należy liczyć za jeden wyraz taryfowy.

Skrócona nazwa „J.H.P." jest powszechnie znana, zatem nie nastręcza trudności urzędom oddawczym przy doręczaniu korespondencji telegraficznej w ten sposób adresowanej.

№ TE. 110 z dnia 23 lipca 1938 r.

96.
Sprawa udzielania informacyj o abonentach telefonicznych.

Nie należy udzielać informacyj o stacjach telefonicznych zastrzeżonych.

Zdarzają się wypadki, że urzędy (agencje) p.t. mimo wyraźnego zastrzeżenia ze strony abonentów telefonicznych, aby o stacjach tele-

fonicznych przez nich abonowanych nie udzielano nikomu żadnej informacji — informacji tej jednak udzielają.

Taki stan rzeczy z jednej strony, budzi niezadowolenie u abonentów, z drugiej strony świadczy o tym, że personel zatrudniony przy obsłudze central telefonicznych oraz w biurach informacyjnych nie jest należycie zaznajomiony z obowiązującymi w tym względzie przepisami.

Dyrekcja przypomina iż § 25, ust. 2 Regulaminu telefonicznego V. Tf. 3 część I wyraźnie przewiduje, że nie należy udzielać informacji zarówno w ruchu międzymiastowym, jak i miejscowym o stacjach telefonicznych zastrzeżonych, t. j. takich, co do których abonent zastrzegł sobie, aby nie udzielać żadnej informacji, jakim numerem jego stacja została oznaczona lub kto ją abonuje.

Celem uniknięcia w przyszłości podobnych wypadków poleca Dyrekcja aby:

1) pp. naczelnicy dołożyli starań, by podległy personel zatrudniony w centralach telefonicznych i biurach informacyjnych należycie zapoznał się z obowiązującymi przepisami w tym dziale służby (Ordynacja telefoniczna, taryfa telefoniczna i Regulamin telefoniczny V. Tf. 3 i V. Tf. 4),
2) by informacji udzielano tylko o tych abonentach telefonicznych, którzy umieszczeni są w spisie abonentów telefonicznych oraz o stacjach telefonicznych nowo zainstalowanych, które mają być umieszczone w spisie, a co do których abonenci nie uczynili żadnych zastrzeżeń.

W tym celu do wiadomości zainteresowanych pracowników zechcą urzędy podawać tylko numery stacyj telef. tych nowo przybyłych abonentów, którzy w przyszłości mają być umieszczeni w spisie abonentów telefonicznych.

Winnych niestosowania się do powyższego zarządzenia Dyrekcja pociągnie do odpowiedzialności służbowej.

№ TE. 200 z dnia 26 lipca 1938 r.

97.

Aparaty dodatkowe — sezonowe.

W wypadku gdy abonent życzy sobie zainstalowania aparatu dodatkowego w lokalu, który jest czynny tylko w sezonie i potrzebny jest abonentowi corocznie tylko na pewien ściśle określony czas, wówczas aparat taki należy traktować jako sezonowy.

Opłaty należy pobierać w myśl poz. 7 ust. 1 taryfy telef. t. zn.:

1) normalne opłaty abonamentowe za aparat dodatkowy za cały okres czasu, w ciągu którego abonent korzystał z aparatu, nie mniej jednak, jak za trzy miesiące,

2) opłaty za konserwację linii telef. od aparatu głównego do aparatu dodatkowego (poz. 5 taryf. telef.),

3) opłaty za zdjęcie i ponowne zainstalowanie aparatu (poz. 24 taryf. telef.).

№ TE. 2400 z dnia 6 sierpnia 1938 r.

ADMINISTRACJA.

98.

Zatrudnianie sprzątaczek — zmiana zarządzenia.

W zarządzeniu № AG. 2010 z dn. 20 kwietnia 1938 r. „Zatrudnianie sprzątaczek", ogłoszonym w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów Nr 5/1938 poz. 70 należy przeprowadzić następującą zmianę:

1) skreślić dotychczasową treść pkt. 7 od słów „Zawieranie wspólnych umów" do słów „słusznym wynagrodzeniem",
2) w to miejsce wstawić następujące zdania: „Używanie prywatnych służących kierowników jednostek organizacyjnych państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" do sprzątania pomieszczeń urzędowych jest niedozwolone.

Wyjątkowo tylko naczelnicy urzędów IV i V klasy mogą po uzyskaniu pisemnego zezwolenia Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów używać swoich prywatnych służących do sprzątania pomieszczeń urzędowych, o ile przyznany ryczałt nie wystarczy na zaangażowanie do tego celu osoby postronnej.

№ AG. 2010 19 lipca 1938 r.

99.

Terminarz czynności administratora budynku p. t.

Celem ułatwienia administrowania budynkami zajętymi przez placówki p.t. Dyrekcja

wydaje „Terminarz czynności administratora budynku zajmowanego przez p.p. P.P.T. i T." i poleca ścisłe przestrzeganie go.

„Terminarz" ten jest zestawiony w formie przejrzystej tabeli i podany jako osobny, jednostronnie drukowany załącznik do niniejszego Dz. Zarz., co umożliwi założenie go za ramki oszklone i wywieszenie nad biurkiem administratora.

№ AB. 400 z 30 lipca 1938 r.

100.

Kontrola doręczycieli.

Instrukcja organizacyjna jednostek kierowniczych, wykonawczych i centralnych P.P.T.T. (Dz. U. M. P. i T. Nr 20 z 1935 r. poz. 56) w §§ 57 i 69 nakłada — między innymi — na kierowników jednostek eksploatacyjnych obowiązek troszczenia się o należyte zorganizowanie służby doręczeń przez racjonalne ustalenie rejonów doręczeń i rozplanowanie godzin doręczenia.

W tym względzie rozumieć należy, że troska ta nie może się wyrażać w samym tylko szablonowym wyznaczaniu doręczycielom rejonów, trasy chodów, oraz godzin rozpoczynania i kończenia chodów — ale musi jednocześnie zawierać pewne elementy natury kontrolnej.

Dla utrzymania zatem służby doręczeń na należytym poziomie — zawsze najbardziej wskazane będzie osobiste przekonanie się naczelnika urzędu, czy poszczególni doręczyciele przestrzegają kierunku i czasu chodu, jak stosują przepisy o doręczaniu przesyłek i jak się zachowują przy obsłudze swoich rejonów. Tego rodzaju kontrola powinna być zawsze niespodziewana — aczkolwiek przeprowadzana systematycznie co pewien okres czasu.

Naczelnicy urzędów większych mogą powierzać kontrolę doręczycieli wyznaczonym przez siebie pracownikom umysłowym, a przekazanie im tej funkcji, jak również określenie ich obowiązków winno być objęte regulaminem urzędu.

Naczelnicy małych urzędów (kierownicy agencyj), którzy nie mogą opuścić lokalu urzędu (agencji) w czasie godzin służbowych powinni dowiadywać się u wiarogodnych klientów, bądź osobiście—przy zetknięciu się z nimi—lub telefonicznie—bądź też za pomocą pisemnych zapytań, czy służba doręczeń jest prawidłowo wykonana.

Organa inspekcyjne Dyrekcji t. j. inspektorzy okręgowi i naczelnicy obwodów p. t. mają sprawdzać w czasie inspekcyj, czy urzędy i agencje stosują się do niniejszego zarządzenia

№ Org. 113 z dnia 22 lipca 1938 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Ogólny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, III p. pokój Nr 18.

PRENUMERATA NA ROK 1938 WYNOSI:
roczna 4 zł. 80 gr. | półroczna 2 zł. 40 gr. | kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu. **Cena 25 gr.**